

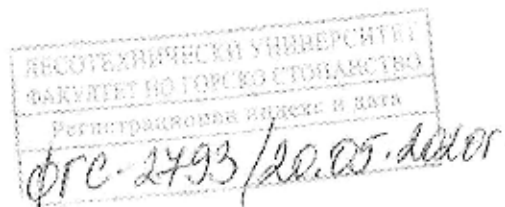
ЛЕСОТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Факултет "Горско стопанство"

1797 София, бул. "Климент Охридски" № 10 Тел./факс: 862-28-54

ДО
Г-Н ЕМИЛ ДИМИТРОВ
МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА
СРЕДА И ВОДИТЕ
БУЛ. „МАРИЯ ЛУИЗА“ 22
СОФИЯ 1000

СТАНОВИЩЕ

На

Доц. д-р Мариус Димитров – Декан на факултет „Горско стопанство“,
Лесотехнически университет

Относно: предлагани промени в Закона за биологичното разнообразие.

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР

На сайта на Народното събрание са публикувани Проект на закон за изменение и допълнение на Закона за биологично разнообразие (ЗБР) и други, свързани с проекта документи. Приветстваме идеята за изменение и допълнение на закона. В сегашния му вариант съществуват и някои текстове, които бъдат притеснения. Особено необходимо е да се определят структури за управление на защитените зони по двете европейски директиви – 92/43/ЕЕС и ОВ L 20/7.

Считам, че голяма част от направените предложения, които не са обсъдени и съгласувани с всички заинтересовани страни, в т.ч. научните организации, не са адекватни на поставените цели. Особена тревога и безпокойство у нас бъдат някои предложения,

които засягат научната общност, която е била и е необходимо да бъде и в бъдеще част от процесите и дейностите, свързани с опазване на биологичното разнообразие в България.

В предложените промени в ЗБР има текстове, които са не биха позволили адекватно изпълнение на изискванията на Директива 92/43/ЕЕС, като например:

- Вменяват се на министъра на МОСВ неприсъщи задължения и правомощия (чл. 10 (7), чл. 115а), за които той не би могъл да има компетентност и физическа възможност да изпълни. Напр. чл. 115а т. 1, т. 2 и т. 9 (в частта „разработва“), т. 4, т. 5 (в частта „извършва“). Изпълнението на тези дейности би следвало да се осъществява от съответни структури на МОСВ, които да представят за утвърждаване от министъра на научно обосновани предложения и съответно трябва да имат или да ползват научен капацитет. Същите основания се отнасят и за чл. 117а, който вменява подобни задължения и отговорности на директорите на РИОСВ. **Министърът би следвало да утвърждава, не да „разработва“, Национална приоритетна рамка за действие за Natura 2000.**
- Управлението на защитените зони на регионален принцип, чрез разработване и изпълнение на териториални планове (чл. 27) ще доведе до разкъсване на зоните в териториалния обхват на дейност на различните РИОСВ. Това предполага, както прилагане на различни подходи и мерки, така и различна степен на контрол и противоречи на принципа на комплексност и кохерентност. Елементите на биологичното разнообразие не се влияят от административните граници. Няма логика защитените зони, чийто граници съвпадат със защитени територии, напр. национални паркове, които имат планове за управление да бъдат включвани в общ териториален план. Още повече, че границите напр. на НН „Централен Балкан“ попадат в различни РИОСВ и за отделните му части биха действали различни териториални планове. Това би създавало големи проблеми в управлението на така „разделените“ зони и постигане на поставените цели. **Най-подходящия модел за управление е чрез планове за управление на всяка зона или на групи зони от мрежата, със сходни цели и режими за опазване. Там където има действащи планове за управление на защитени зони, горскостопански планове и програми или други, имащи отношение към управление на зоните, би следвало да се приемат интегрирани планове за управление.**
- Предлаганият нов орган – Национален консултативен съвет, изема функциите на успешно работещия досега **Национален съвет по биологично разнообразие**, в който научните организации имат официални техни представители, в т.ч. и Факултетът по горско стопанство. **Предлагам НСМБР да изпълнява функциите на национален консултативен орган при управление на защитените зони по двете европейски директиви – 92/43/ЕЕС и ОВ L 20/7**
- Определените съгласно чл. 116а компетенции и правомощия на предлагания нов консултативен орган би следвало да се основават на научна експертиза, което неясно защо, не е посочено в предложенното за промени в ЗБР. Въпреки това, в него

преобладават участници, които по презумпция нямат научна експертиза – финансово заинтересовани страни, като работодателски и други секторни организации, организации на собственици или ползватели на земи или ресурси в Natura 2000, а научните организации са посочени на последно място. Към членовете на този орган, който трябва да взема решенията си само на основание научна информация, съгласно чл. 6 на Директивата за местообитания, липсва изискване за квалификация или образование, което да гарантира различаването и качеството на научната от друг тип информация. При липса на указана диференцирана тежест при гласуване и вземане на решения се създават предпоставки за игнориране мнението на учените, които ще бъдат малцинство. Учените и експертите в България не са позиционирани равномерно на територията на страната. Те работят в научни организации в големите градове, основно в София. Липсата на „регионални“ експерти ще доведе до практическа невъзможност, такива да бъдат включвани в регионалните консултативни съвети и съответно до липсата на научна експертиза при вземане на решения. Ще бъдат игнорирани научните работници с капацитет на национално ниво. В тази връзка предлагам да се осигури в органите за управление на защитените зони участие не по-малко от 50% на учени с доказан капацитет.

Във връзка с посоченото по-горе, Ви призоваваме да бъде преразгледан предлагания законопроект за изменение на ЗБР и да бъде дадена възможност при управлението на защитените зони по двете европейски директиви – 92/43/ЕЕС и ОВ L 20/7 да се даде необходимата тежест на експертния потенциал на научната общност.

Декларираме нашето желание за продължаване на сътрудничеството с МОСВ, в т.ч. и за осигуряването на научна информация, необходима за целите на държавната администрация, чрез адекватни начини и средства.

С уважение:

ДОЦ. Д-Р МАРИУС ДИМИТРОВ
Декан на факултет „Горско стопанство“
Лесотехнически университет – София

